

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan razven, izmiki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računata se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za osnanila plačuje se od štiritopne poštnice po 6 kr., če se osnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se isvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, osnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Tržaške reči.

Poslanec Nabergoj in tovariši so v seji poslanske zbornice dne 3. novembra podali naslednjo na ministerskega predsednika kot voditelja ministertva notranjih del naslovljeno interpelacijo:

„Slovensko prebivalstvo tržaške okolice čuti čedalje huje pritisek tržaškega magistrata, zlasti tudi v kolikor izvršuje isti opravila prenesenega delokroga. Slovensko politično društvo „Edinost“ je nameravalo sklicati na dan 11. oktobra t. l. društveni shod na Prosek in je to naznanilo magistratu. Ta je shod iz ničevih izgovorov prepovedal.

Vsled pritožbe zoper to prepoved je namestništvo dovolilo shod s pristavkom, da ni uzroka, ga prepovedati. Društveni shod pa se zaradi podane pritožbe ni mogel vršiti dne 11. oktobra, ampak se je vršil šele dne 18. oktobra.

Na shod je prišel zastopnik magistratov kot politični komisar, okrožni predstojnik Anton Vidusso. Na dnevnem redu zborovanja je bilo tudi poročilo g. poslanca Ivana Gorjupa o njegovem delovanju v mestnem zastopu in v deželnem zboru. Ko je isti, govorec o peronospori, rekel, da zanemarja magistrat interese z vinarstvom bavečih se okoličanov, prestrigel je imenovani komisar govornikov govor in z govornikom polemizoval v laškem jeziku, dasi je po svoji lastni trditvi slovenskega jezika popolnoma zmožen. Prvi podpisane (Nabergoj) je rekel komisarju, naj govori slovenski, na kar so zborovalci aplavdirali. To je napotilo komisarja, da je grozil, da razpusti zborovanje, če bi se še jedenkrat tako demonstrovalo. Ko je jeden navzočnikov predlagal, naj se oblastvenega zastopnika izjava ne vzame na znanje, ker je udeležniki niso razumeli, je komisar odgovoril, da je uradni jezik magistratov izključno italijanščina in da se bo on vedno pri svojih uradnih poslih posluževal tega jezika.

Poslanec Gorjup je na to dokončal svoje poročilo in ker so mu zborovalci ploskali, je Vidusso shod razpustil.

Opomniti je, da bi bila imela poročilu poslanca Gorjupa slediti druga točka dnevnega reda,

namreč utemeljevanje resolucije za osnutje okrajnega glavarstva za tržaško okolico.

Politični komisar Vidusso je torej posegal v razpravo in polemizoval z govornikom, katera pravica mu po instrukciji ne pristojajo; govoril je v italijanskem mestu v slovenskem jeziku; skliceval se je na to, da je italijanščina izključni uradni jezik tržaškega magistrata, dasi nasprotuje to ravnopravnosti. Vidusso je pa v tem slučaju opravljal posle prenesenega delokroga; končno je Vidusso razpustil shod, ne da bi za to imel kak zakonit uzrok, kar je obudilo mej udeleženci opravičeno ogorčenje, zlasti še, ker je s tem preprečil razpravljanje o najvažnejši točki dnevnega reda, o resoluciji zaradi osnutja okrajnega glavarstva in se je čulo, da je prav iz tega uzroka shod razpustil.

S takim postopanjem se onemogočuje vsako javno delovanje političnega društva „Edinost.“

Imenovani okrožni predstojnik Vidusso se utika tudi v nedolžne reči, ki niso v nikaki zvezi s političnimi vprašanji, v zabave in izlete. Tako je dne 13. septembra t. l. na Opčinah, ko je ondotno pevsko in bralno društvo priredilo zabavo, prišel tja tudi Vidusso in svojevoljno prepovedal prepevanje in godbo, dasi je bil to magistrat dovolil. Dva pri magistratu služujoča delavca, katera sta se udeležila shoda dne 25. oktobra, sta bila vsled posredovanja rečenega komisarja drugi dan koj odpuščena. Ista usoda je zadela nekega drugega delavca, ki je dne 18. oktobra po razpustu shoda zaklical v neki gostilni „Bog živi slovenski narod“. Resnici ne odgovarjajoče poročilo istega političnega komisarja na mestni magistrat o shodu dne 18. oktobra, je bilo povod škandaloznim prizorom, kateri so se primerili v seji mestnega zastopa tržaškega dne 29. oktobra. O tem govori priložena številka „Triester Zeitung“ z dne 31. oktobra. Bilo bi preobširno, ko bi hoteli z drugimi vzgledi ilustrirati hudočno in šikanozno postopanje tega oblastvenega zastopnika, z ozirom na to, kar smo povedali, vprašamo Njega ekselencno:

Hoče-li dati preiskati postopanje in delovanje rečenega okrožnega predstojnika Vidussa zlasti v prenesnem delokrogu in ukreniti primerno posvarilo in hoče-li skrbeti, da taki organi tržaškega ma-

gistrata ne bodo tržaškega slovenskega prebivalstva ovirali, dokler se bode gibalo v zakonitih mejah.

Na Dunaji, 3. novembra 1896.

Nabergoj, dr. Gregorčič, dr. Ferjančič, Boršič, Dapar, Perič, Robič, Višnikar, Corovini, dr. Egeš, dr. Kaizl, dr. Strásky, Ebenbeck, Eua, Kušar, Laginja, Koblar.

Iz proračunskega odseka.

Na Dunaji, 7. novembra.

Kako se je tekom nekaterih let vendar premenil naučni minister baron Gautsch! Kar spoznati ga ni več. Svoj čas je s slovenskimi poslanci ravnal tako, da je bil ljubljenski levičarjev, in da so ga slovanski poslanci zlasti slovenski in češki, zmatrali za svojega največjega nasprotnika v Taaff-jevem ministertvu. Danes pa je govoril tako priazno, obljuboval toliko, da se je bilo kar čuditi, in da so se slovanski poslanci kar spogledavali, zlasti ko je dokazal, da je nemška uredba brnske tehnike — nezakonita.

Proračunski odsek je razpravljaj danes o proračunu naučnega ministertva in rešil poglavja „visoke šole“, „srednje šole“ in „obrtne šole“.

Naučni minister baron Gautsch je izjavil, da se bo učna uprava še tekom jednega leta odločila glede vprašanja, ali naj se ženskam dovoli obiskovanje vseučilišč in naznačil, kako misli urediti tehnične visoke šole. Z ozirom na zahtevo dr. Kaizla, naj se ustanovi češko vseučilišče na Moravskem je minister rekel, da hode, kadar pride vprašanje o ustanovitvi novega vseučilišča za razgovor, premišljati, ali bi ne kazalo poskrbeti, da bi dotični zavod služil Nemcem in Čehom, zajedno pa obljubil, misliti na ustanovitev češke tehnike, potem pa razpravljaj o raznih drugih šolskih zadevah, ki se Slovencev ne tičejo.

Posl. Povše je govoril o nedostajanju učnih močij na srednjih šolah, zlasti o takih, ki bi bili sposobni za poučevanje v slovenskem jeziku. Pripočal je, naj se slovenska nižja gimnazija razširi v popolno gimnazijo, razpravljaj o nastanjenju gimnazij v Ljubljani, zahteval, naj se obrtna šola v Ljubljani razširi in obžaloval, da je učna uprava ustavila

Listek.

Po narodnih slavnostih preko domovine.

Spisal S. R.

(Dalje.)

V Prevaljah so velike fužine za železo. Odtod vodi pot v zavedno Črno, potem k „Rimskemu vrelcu“ in na Sv. Uršulo (Plešivec), ki je znana po svojem razgledu. S postaje Pliberk vodi cesta proti jugozahodu v narodno Globasnico, kjer neumorno deluje za naš narod g. Kandut, in kjer je doma ruski profesor Krajger, mej prijatelj znan pod imenom „harašó“. Blizu tam je skala Juna (odtod „Podjunska dolina“) s cerkvijo sv. Heme. Iz Globasnice je tudi najkrajša pot na Peco, pod katero spi sam kralj Matjaž svoje začasno spanje. Postaja Sinčja ves (Kühnsdorf) služi Velikovcu (nov samostan šolskih sester, ki vodi slovensko ljudsko šolo) in Doberli vesi. Od tod vodi cesta mimo Goselskega jezera v Žitaro ves, jedini kraj, kjer raste vino na Koroškem. Blizu tam so Rebrca, kjer župnikuje vrli komendant Šervicelj, in pod njimi se pride po ozki dolini v Železno Kapljo dalje mimo Kislice (Bele) čez Jezerski vrh v Kokoško dolino.

Celovec mi je že zdavnaj popolnoma znan, ker ga že skozi dvajset let skoro vsako leto obiskujem. Zato sem poiskal le tamošnje znane rodoljube, mej njimi „slovenskega konzula“ in kiparja Progarja, ki ravno sedaj izdeluje umetelen oltar za Velikovec.

V okolico me ni mikalo, ko mi je še iz vojaških let dobro znana; zato nisem hotel niti na Križno goro (Matija Majar!) niti na gorico (M. Loretto), odkoder je krasen razgled po Vrbskem jezeru. Da, niti stare znanke M. Kuttnerjeve na Gosposvetskem polju letos nisem posetil, če ravno je ona pravi pravcati Pečnik, seveda ženskega spola in v ženski obliki. — Večer je le prekmalu minul pri „benediktincih“, kjer se zbirajo navadno celovški rojaki.

Drugo jutro (9. septembra) je bilo treba zgodaj vstati, da o pravem času odrinemo k Lendovškovi slavnosti. Družba je bila tako mnogoštevilna in zabavna (mej drugim je bil tudi proš Lambert Einspieler), da ni bilo časa občudovati prirodnih lepot ob Vrbskem jezeru. Na postaji Vrba smo izstopili ter v kratkem času, glasno in srčno pozdravljeni, prispeli v Dvor (v pristni nemščini „Kranzelhofen“; le 110 m nad Vrbskim jezerom).

Zlasti razveselil nas je tukaj pozdrav kmetijskega mladeniča iz bižnjih Gostin (Köstenberg) na nemški meji, kjer so Slovenci letos prvič zmagali pri državnozbornih volitvah; toda o vsem tem so „Narodovi“ naročniki že itak čitali obširneje v raznih listih.

Iz Dvora na Mali Strmec k gospej Weinigerci (vas Dole) se pride v pol ure. Po tej poti so nosili rajnega Lendovška k večnemu pokoju, in ko sem videl toliko število njegovih častilcev v nasprotni smeri korakati, sem mislil sam pri sebi „Lendovšek redivivus!“ Zares, njegov spomin se ni mogel častneje obhajati, nego se je na istem mestu, kjer je preživel zadnje svoje ure, in kjer smo ga gledali vsaj v sliki, ki jo je naš mladi umetnik Markovič jako dobro pogodil. Malo nad leto dni je še le od tega, od kar me je spremljal bliski pokojnik proti Velikemu Strmecu (pristao nemški: „Starnberg“), kjer je stara cerkev sv. Jarja, in odkoder je lep razgled zlasti na mogočno vrsto Karavank (Kopa ti stoji ravno nasproti).

Zelo tolažilno je bilo pri Lendovškovi slavnosti to, da se je udeležilo lepo krdele slovenskega naroda, deloma abiturijentov, deloma pa velikošolcev. (Dalje prib.)

obrtni šoli v Kočevju subvencijo, vsled česar je temu zavodu nemogoče obstati.

Moravski levičar dr. Fux je predlagal, naj se črta proračunska postavka za celjsko utrakvistično gimnazijo. Trdil je, da ima ta zavod namen, posloveniti Celje, da se je število učencev od 79 znižalo na 48 in da učna uprava nima jedraga izprasanega slovenskega profesorja na razpisganje.

Naučni minister baron G a u t s c h je obljubil, ustreči rečenim željam glede nastan tve ljubljanskih gimnazij in se izrekel zoper Fuxov predlog glede celjske post. vke, vladni zastopnik sekcijski šef grof L a t o u r pa je Povšetju pojasnil, da vlada kočevski obrtni šoli ni ustavila subvencije, da je to storil nemški Schulversin, vlada pa da misli to šolo ali znatneje subvencionirati ali jo pa podržaviti. Glede razširjenja strokovne šole v Ljubljani je grof L a t o u r povedal, da vlada že davno na to, oziroma na ustanovitev popolne obrtne šole misli.

Razprava se je na to pretrgala.

V Ljubljani, 9. novembra.

Klerikalci in učitelji. Dr. Ebenhoch, eden glavnih vodij klerikalne stranke je v gorenjeavstrijskem katoliškem društvu grozno zabavljaj zoper učitelje, kateri hočejo deželni zbor prisiliti, da jim poviša plačo in nasprotujejo klerikalni stranki. Razkladal je zbranim km. tom, da deželni zbor ne more zvišati učiteljem plače, ker za to ni pokritja. Potem je pa vendar rekel, da je on že imel izdelan načrt, po katerem bi se stanje učiteljem izboljšalo, ne da bi se ljudstvo obremenilo, in tudi deželni zbor bi bil temu pripravljen, a terorizmu učiteljev, ki se že približuje terorizmu socialistov, se deželno-zborska večina udati ne more. Torej po tem je priznal dr. Ebenhoch v nasprotju s tem, kar je poprej trdil, da se učiteljem lahko pomaga, a klerikalci nočejo, ker učitelji nočejo pred njimi klečepaziti, temveč zahtevajo, kar jim gre. Tudi je priznal, da je stanje učiteljev potreba izboljšanja. S tem je očitalo povedano, da klerikalci niso prijatelji učiteljskega stanu, posebno ne morejo trpeti učiteljev, ki imajo kaj samostojnosti. Radi bi zopet naredili učitelje za ferovske hlapce. Stranka, ki je učiteljem zares prijazen, se v tacih vprašanjih ne ozira na dužega, če je stanje učiteljev zares potrebno izboljšanje, in če se dajo dobiti sredstva za to. To, kakšnega političnega mišljenja so učitelji, ne sme priti v preštev. Govorjenje klerikalnega Ebenhocha je ostro obsedil celo krščansko-socialni list „Deutsches Volksblatt“, katerega se pač veri sovražen liberalizem podtikati ne more. Ta list namreč piše: „Poslanec Ebenhoch ima posebno srečo, da sebe in svojo stranko spravi ob kredit pri vseh dostojnih, politično razsodnih ljudeh. Klerikalci gorenjeavstrijski pripravljajo se zadnji čas zopet prav močno z učiteljskim. Posl. Ebenhoch se je torej v glavni skupini katoliškega ljudskega društva hotel maščevati nad učitelji, rekši nastopno: „Mi smo iskali, kako bi se dalo doseči povišanje učiteljskih plač, ne da bi se povišala bremena ljudstva. Na mizi moje sobe leži elaborat, ki bi utegnil na to stran kaj pomagati, in kojega bi, tako mislim, deželni zbor tudi odobril bil. Odkar pa je nastopil ta, vse meje svobode in politične dostojnosti presegajoči terorizem, je akcija ustavljena in ostane pri starem.“ — Izpolnitev upravičenih tirjatev jednega stanu se torej dela zavisna od tega, kako politično misli. In ta stranka se ponaša vedno „s politično moralio!“ Fej! To je politika nizkotne osvetoželjivosti in ne moralio!“ Seveda dr. Ebenhochu ni niti verjeti, da bi bila zares mislila klerikalna stranka na izboljšanje učiteljskih plač. Najbrž je le hotel s tem ne kako oprati svojo stranko, da ničesa ne stori v tem oziru, in se malo razjeziti nad učitelji, ki nočejo pisati po klerikalni piščolci. Murda je celo domišljeval se, da s tem ukloni učitelje klerikalni komandi.

Volitev na Dunaju. Zmaga dr. Luegerja v Leopoldstadtu je za protisemitske velike moralne važnosti. Poleg notranjega mesta je bil Leopoldstadt pravo zavetje židov. Židovski listi se pri tem spominjajo, da je o svojem času dr. Lueger obstal, da on ne bude nikdar nastopil poti borbe proti židom in da je celo s pomočjo židov bil z začetka prišel v mestni zastop. Seveda vse to dr. Luegerju škodovati ne more. Da je pa on svoje politično mišljenje že večkrat menjal, to je že des-daj vsakdo vedel. Protisemitski listi se sedaj izpodtikajo nan tem, da kacob 6000 volilcev notranjega mesta vali 6 poslancev, 10 000 volilcev v Leopoldstadtu pa le dva.

To razmerje je čudno, a prihaja od tod, da imamo zastopstvo interesov. Pri odločevanju števila poslancev je bila odločilna pred vsem svota davkov, ki ga kak okraj plačuje. Seveda, če se popusti zastopstvo interesov, se bode število poslancev drugače razdeliti moralo. Z zastopstvom interesov zgine pa tudi protisemitska slava. Ker bi potem ne prišlo več v poštev, koliko davka kdo plača, uvesti bi se morala občna volilna pravica. Pri občni volilni pravici bi pa krščanski socialisti zgubili mnogo mandatov na socialne demokrate.

Rusija in Turčija. Ruski vladni listi mislijo, da je treba sultana in turško vlado podpirati, da bodeta mogla narediti konec mohamedanskemu fanatizmu. Če Turčija nima denarja, bi ga jej vele-vlasti morale poskrbeti. Po našem mnenju je pa izboljšanja razmer od Turčije pričakovati, že skoro smešno. Že pol stoletja Turčija obeta uvesti razne preosnove v svoji državi, a še do sedaj ničesa ni storila. Sultan sam je največja ovira reformam. Ljudi, ki bi bili za kako pametno preosnovo, ne mara. Opira se le na fanatične Staroturke. Evropski civilizaciji naklonjene Mladoturke pa preganja. Da bi jih pred Evropo pripravila ob zaupanje, pa turška vlada jim podtika razna zlodejstva, katere provzročijo najeti pouličnjaki. Kako je z izboljšanjem razmer v Turčiji, kažejo razmere v Stari Srbiji, kjer sedaj Turki počitno prete kristijanom, da jih pobijejo, odvajajo krščanske deklice, streljajo v kristijanske hiše. Oblastva pa vse to mirno gledajo. Iz Prištine je mutasarif odšel zaradi tega, da ne bode odgovoren, kadar Turki napadejo kristijane. Mohamedanci imajo po mošejah posvetovanja, kdaj naj pobijejo in pokoljejo kristijane.

Otvoritev višje dekliške šole.

Za vzgojo slovenskega ženstva in s tem za bodočnost slovenskega naroda vlevažni zavod, mestna višja dekliška šola se je danes na slovesen način otvorila.

Ob 11. uri je bila v župni cerkvi pri sv. Jakobu slovesna peta maša, katero je daroval g. prof. dr. Svetina in katere se je udeležilo jako mnogo odbranega občinstva.

Po maši zbrali so se povabljeni, dame in gospodje, v krasno ozaljšani telovadnici druge mestne šole. Mimo mnogih odličnih dam bili so navzočni župan g. Hribar, podžupan dr. vitez Bleiweis, dež. šolski nadzornik g. Šuman, dež. odbornika ces. svet. Murnik in dr. Žitnik, vsi člani kuratorija mestne višje dekliške šole in učitelji ter učiteljici, več občinskih svetnikov in drugih rodoljubov. Jako se je opazilo, da k otvoritveni slavnosti nista poslala svojih zastopnikov deželni predsednik in knezoškof. Zdi se nam, da je to bil slučaj, ki ni slučaj . . .

Župan gosp. Hribar je navzočnike ogovoril tako-le:

Slavna in častita gospoda!

V očigled prevažnemu trenutku stojimo danes. Po ravnokar opravljenem cerkvenem obredu, otvorila se bode vrata novemu učilišču, kakoršnega nima še bela Ljubljana. To učilišče je mestna višja dekliška šola.

Gospoda moja! Prav iz srca radujem se temu dogodku jaz; radovati se mu ima pa vzroka dovolj tudi ostalo prebivalstvo bele Ljubljane. Nekako ponosno nazivljamo našo prijazno deželno prvostolnico središčem duševnega življenja slovenskega naroda. In po vsej pravici. Tu imajo sedež vsi važnejši prosvetni zavodi, vsa imenitnejša kulturna društva slovenska. Zato si je pa Ljubljana pridobila veliko veljavo ne le v mejah te kronovine, temveč tudi zunaj nje.

Z ustanovitvijo višje dekliške šole bode se ta veljavo prav izdatno povzdignila. Vsa se je splošno čutilo in priznavalo, kako silno potreben je tak učni zavod.

Gospoda moja! Naj se o socialnem postavljenju žene misli, kakor se hoče, tega jej ne more nikdo odrekati, da ima isto pravico do razvoja svojih duševnih darov, isto pravico do izobrazbe, ko moški svet. Krščanstvo povzdignilo je veljavo žene ter jo rešilo suženjstva paganske dobe. Tega ugodnega svojega položaja pa ne bode mogla prav izkoriščati, dokler se jej ne dá prilika do višje izomike. Ko se jej ta prilika ponudi, tedaj bode pa blagodejni upliv nje izomike čutila pred vsem rodbina, — ta sveta institucija vsakega družabnega reda, — poleg nje pa tudi celota — narod in država.

Temu uzvišenemu cilju, za kateri so delovali vsi prosvetljeni narodi z unemo, kakoršne je vredna najboljša stvar, bližamo se sedaj tudi mi. Pod nadzorstvom moč, katerih pedagogično znanje in praktična izkušnost ste pohvalno znani; pod voditeljstvom šolnika, ki se odlikuje po svoji unetosti, neutrudljivosti in hrepenenju po napredku; s sodelovanjem učiteljskega zbora, ki si je popolnoma v svesti važnosti pravega naloga — otvarja se danes višja dekliška šola. Avspicije torej gotovo ugodne! Prostor, ki so se za to šolo najeli, dokler ne najde lastnega doma, so sicer skromni; a občinski svet dal jih je urediti modernim zahtevam primerno.

Ve, drage gospodičine! boste se jutri prvokrat zbrale k rednemu pouku v teh prostorih. Bodite ponosne na to. Ko boste pozneje videle vzrasti lepo poslopje, ki bode služilo za višjo dekliško šolo; ko boste videle zahajati v to poslopje mlajši naraščaj, tedaj spominjajte se vedno, da ste Ve bile prve, katerim so v prvotnih skromnih prostorih zasijali žarki božanske prosvete; da ste Ve bile prve, katerim je skrbno učiteljsko osobje sadilo v sprejemljivo mlada srca nežne cvetke ljubezni do vsega lepega in vavišnega.

O tem slovesnem trenutku pa nas veže dolžnost, da se spomnimo onih, ki so pospeševali ustanovitev mestne višje dekliške šole. Tu mi pred vsem stopa pred oči blagi obraz onega plemenitega moža, ki — noseč v prsih svojih zlato srce — na tihem snuje načrte v blaginjo ljubljanskega si roda. On, Josip Gorup, je pravi ustanovitelj učilišča, katero danes otvarjamo, kajti, žrtvoval je za nje za naše razmere ogromno svoto 170.000 gl. Zato bode njegovo ime ostalo zapisano z zlatimi črkami v zgodovinski knjigi višje dekliške šole; še z lepšimi — s črkami hvaležnosti — pa v srcih deklic, ki bodo zadobile višjo izomiko na tem zavodu.

Posebno hvalo smo tudi dolžni Njegovej preuzvišenosti gospodu naučnemu ministru pl. Gautschu von Frankenturnu, ki je — sam unet pospeševatelj ženske izomike — ustanovitev tega zavoda vsestransko pospeševal in mi je zanj še pred štirinajstimi davi, ko sem imel čast, sprejet biti na Dunaju v avdijskaciji pri njem, za gotovo obljubil, dovoliti zanj od leta 1898. nadalje stalen prispevek države.

Gospoda slavna! Kakor se imamo za vse važnejše pridobitve na prosvetnem polju zahvaliti modremu našemu vladarju, ki je narodom, živečim pod mogočnim Njegovim žezlom, podaril ustavo ter tako ustvaril pogoje za uspešnejši razvoj njihovih individualnostij; tako je tudi ustanovitev višje dekliške šole v Ljubljani tesno zvezana z Njegovim slavnim imenom. V spomin štiridesetletnice slavnega vladanja Njegovega napravil je zá-njo mečca Josip Gorup prej že omenjeno ustanovo; v spomin petdesetletnice, katero bodo praznovali narodi avstrijski leta 1898. s svojim ljubljanim vladarjem, ustanovlja se po sklepu občinskega sveta mestna višja dekliška šola, katera bode, ako se to milostno dovoli, nosila ime Frana Josipa I. mestna višja dekliška šola. Kaj je tedaj naravnejega, ko da se v tem slovesnem trenutku spomnimo Njega, ki vse svoje narode nosi v srcu; Njega, ki je svojim prvim svetovalcem dejal zlate besede: naredite mir mej mojimi narodi; Njega čegar modrost in miroljubje obhoduje ves omikani svet. Vabim Vas torej, častita in slavna gospoda! da se z mano vred združite v klic: našemu modremu vladarju, Njegovemu Veličastvu cesarju Franu Josipu I.: slava! slava! slava!

Zaorili so mogočni slava-klici.

Ravnatelj višje dekliške šole g. prof. dr. Lovro Požar je v svojem ogovoru reflektiral na županove besede in zagotavljal, da bo učiteljsko višje dekliške šole svoje dolžnosti izpolnjevalo z unemo in pravo ljubeznijo. Primerjal je novi zavod ladji, katera se blagoslovi, predno se spusti v morje, češ, tudi višja dekliška šola je taka, s trudom in težavami stesana ladja, je ladja slovenske omike, katera se je danes slovesno blagosloвила in Bog daj krmarjem moč, da bi jo prav volili, a kakor ladji, bode tudi slovenski višji dekliški šoli zvezde vodnice. Prva taka zvezda je Bog in vera, a ne Bog sovraštva, nego Bog ljubezni in vera ljubezni; druga zvezda jej bo ljubezen do vladarja, tretja zvezda pa ljubezen do slovenskega naroda, ljubezen do lepe slovenske zemlje in do slovenskega jezika, kajti kakor narod, ki ne ljubi svojega jezika, ni vreden, da bi bival na svetu, tako tudi človek ni vreden biti sin naroda, čigar jezika ne ljubi. Napačno je mnenje tistih, kateri mislijo, da se z novim zavodom začne širiti emancipacija. Zavodu je namen, vzgajati raz-

stanu slovenske soproge in slovenske matere, voditi deklice, da postanejo prave slovenske žene, v zmislu narodnega pregovora, kateri pravi „Žena hiši tri ogle podpira“, s katerim pregovorom je označen pomen ženstva za rodovino in za narod. Govornik je potam navzočne učenke opozoril na važnost zavoda in jim rekel, da so lahko ponosne in srečne, ker so prve, katerim se odvarja novi zavod; ostanejo naj zavodu vedno hvaležne, tudi v poznejših letih in naj mu pridobivajo novih prijateljev. A — tako je končal govornik — tudi vsi drugi prijatelji zavoda, naj podpirajo novo šolo, naj jej pridobivajo prijateljev, Bog pa novi zavod ohrani in čuvaj in mu daj rast, da bo Slovincem v prid in čast.

Kakor županov, je bil tudi ravnateljev ogovor vzprejet s živahnim odobravanjem.

Župan g. Hribar je z veseljem vzel za znanje ravnateljstvo izjavo, da bo učiteljstvo z unemo delalo za zavod na čast in veselje mestu ljubljanskemu, mecenu g. Gorupu in slovenskemu narodu. Izročil je na to vodstvu višje dekliške šole za novi zavod določene prostore in povabil navzočnike, da si je ogledajo.

Prostori v Cojzovi hiši, katere so si udeležniki ogledali, so lepo prirejani in bodo za začetek dobro služili svojemu namenu.

Vesetje, da se je končno po premaganju tolikih težav otvorila nova šola, je občno in vsakdo, kdor ljubi svoj narod in mu želi lepše bodočnosti, ključ danes:

Bog blagoslovi višjo dekliško šolo!

Dnevne vesti

V Ljubljani, 9 novembra.

— (Občinski svet) imel bo v sredo, dne 11. novembra ob šestih zvečer v mestni dvorani redno sejo. Ko bi se ne mogle ta dan rešiti vse točke dnevnega reda, nadaljevala se bo de seja v četrtek, dne 12. novembra ob šestih zvečer. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnikov zadnjih dveh sej. III. Finančnega odseka poročila: a) o županovem dopisu glede sklepa obč. sveta z dne 1. sept. t. l. v zadevi Jos. Niederbacherjeve ustanove; b) o načinu pokritja nedostataka pri meščansko-bolniškem zakladu; c) o prošnji „Slov. učit. društva“ za podporo v pokritje stroškov za Andr. Praprotnikov spomenik; d) o prošnji „Avstro-ogerskega pomožnega društva v Monakovem“ za podporo; e) o prošnji predstojništva Lichteathuruovega sirotišča za podporo glede stavbe novega šolskega poslopja; f) o rekurzu čevljarja M. Trebarja proti magistr. odloku št. 2425. IV. Finančnega in policijskega odseka poročila o reorganizaciji mestne straže. V. Stavbinskega odseka poročila: a) o rekurzu Luke Tomšiča proti magistr. odloku št. 26359; b) o rekurzu Josipa Uka proti magistr. odloku št. 26463; c) o rekurzu I. C. Rosgra proti magistr. odloku št. 22263; d) o rekurzih A. Urbasa in Nolljevih dedičev proti magistr. odloku št. 20660; e) o rekurzu Franje Leban proti magistr. odloku št. 26151; f) o rekurzu Frana Jakopiča proti magistr. odloku št. 25300; g) o Josipa Gorupa prošnji za parcelacijo njegovega posestva ob R. maki cesti. VI. Policijskega odseka poročila: a) o zglednem redu; b) o ustanovitvi novih redarskih str. župic in premestitvi nekaterih sedanjih; c) o imenovanju novih ulic in cest; d) o prevoznikem redu in maksimalni tarifi prevoznikov. VII. Regulačnega odseka poročila o odkupu sveta za dovozno cesto na državni, oziroma na južni kolodvor. VIII. Personalnega in pravnega odseka poročila o personalijah. IX. Finančnega odseka poročila o prošnjah za nagrado in predjame. X. Stavbinskega odseka poročila o povratitvi nekkih stroškov za napravo mestnega regulačnega in razširjevalnega načrta.

— (Kje je iskati — poseurjev?) „Slovenec“ je v svojem članku „Narodni Narod“ določil moralno stališče svoje stranke, zatrjuje: 1. da se klerikalna stranka ne in ne bode družila z Nemci, ker vsak protinacionalni kompromis perhorecira; 2. da je vsake narodne stranke dolžnost, da v slučaju, ako v kakem okraju nima večine slovenskih glasov na svoji strani, podpira nasprotnega slovenskega kandidata, če ne drugače vsaj s tem, da se njeni volje vsaj volitve vzdrže. Na ta izvajanja smo „Slovenca“ rekli, da je ž njimi sam obsedil klerikalno stranko kot politično nemoralno ter mu z dvema vzgledoma dokazali, da je njegova stranka

ravnala po načelih, katera zmatra za nemoralna, s slučajema dr. Papež in Savinschegg. Na to nam je „Slovenec“ odgovoril zopet s sila „krepkim“ člankom, v katerem morajo ostre besede nadomeščati dokaze. Glede izvolitve dr. Papeža v dež. odbor pravi, da „ni bil izvoljen vsled takega kompromisa z nemško stranko, da so Nemci zaradi tega glasovali zanj in proti dr. Bleiweisu, ker se jim je zdelo nemoralno, da bi klerikalna stranka, ki je svoj odbirniški mandat žrtvovala uprav napredniškemu možu na ljubav, rali svoje kocijantnosti v dež. odboru ne bila zastopana.“ To je do cela neresnično. Klerikalni klub je bil 1. 1892 sklenil soglasno, voliti dr. Žitnika v dež. odbor. Klub je stopil v dogovor z baronom Schweglom in dr. Schafferjem, a ta dva sta mu povedala, da veleposestniki za Žitnika nečajo glasovati in da bodo glasovali za dr. Bleiweisa, ako se ne postavi kot kandidat dr. Papež. Vsled tega je klerikalna stranka umaknila svoj sklep glede Žitnikove kandidature in sklenivši kompromis z Nemci, volila z njih pomočjo dr. Papeža v dež. odbor. O kaki kocijantnosti torej ni bilo govora. Tu se vidi, koliko vrednost ima „Slovenčev“ zahtev, da se klerikalna stranka ni in ne bo družila z Nemci, da take politične morale ne pozna, in da jo odločno obseja! Glede kandidature Sawinscheggove ne ve „Slovenec“ drugega reči, kakor to, da klerikalna stranka ni postavila Sawinscheggga kandidatom, nego ga le priporočala volilcem, to pa da je smala storiti, ker je bil Sawinscheggov program klerikalni stranki v narodnem oziru do cela pravičen. „Slovenčev“ odgovor nas spominja na tisto dekle, katero je na vprašanje, če imu res nezakonskega otroka, odgovorilo: da, čisto majhnega. Pri deželnozbornih volitvah je bila večina slovenskih volilcev na strani dr. Tavčarja, po „Slovenčevih“ lastnih besedah je bila torej prokleta dožnost klerikalne stranke, da bi bila v t. m. slučaju s svojimi slovenskimi glasovi podpirala našega slovenskega kandidata, vsaj s tem, da bi se bili njeni volje volitve vzdržali. Tega pa klerikalna stranka ni storila, nego volilcem oficijelno priporočala, naj volijo Nemca, bivšega nemško-liberalnega poslanca, in nje pristaši so se tudi ravnali po tem naročilu. Nadalje ni treba govoriti. Jasno je kot beli dan, da je „Sl.“ v št. 255. razvijal moralna načela, katerih se njegova stranka ni nikdar držala, da je torej klerikalna stranka v zmislu teh „Slovenčevih“ izvajanj nenarodna in nemoralna!

— (Nečuden napad na poslanca Povšeta.) Kakor znano, posl. Povše jako počasi misli. „Politik“ z dne 27. oktobra je jako krepko označila sotrudištvo nekaterih poslancev pri razpravah o domovinskem zakonu. Mi smo to zanimivost po njej posneli, pričujoč ob jednem besedilo „Politike“. To konstatiranje, da je slava nekaterih slovenskih poslancev prodrta tudi izven kranjskih mej baš v času, ko so isti poslanci po cenah „Slovenčevih“ drž poročilih pri rojstvu novega domovinskega zakona hoteli igrati ulogo babic, je g. posl. Povšeta silno izkomožiralo. G. Povšeta je sicer naša notica že dolgo časa jezila, a dal je dnška svojemu neupravičenemu ogorčenju, še le v sobotnem „Slovenca“ v skromni notici, kar ni v nikakem razmerju z njegovo jezo. Opravičevanje njegovo ne ovrže dejstva; da je pa takrat imel z g. sp. dr. Ferjančičem posvetovanje radi glasovanja v budgetnem ods. ku nas tem bolj veseli, ker je ravno „Slovenčev“ državnozborni poročevallec trdil, da je smešno, pri dr. Ferjančiču iskati sveta. Povšetova politična čast vsled naše notice ni nič trpela, ker o g. sp. Povšetu nismo povedali nič novega. „Slovenec“ porablja pač še neznanjšje stvari proti narodnim poslancom. Za časa zadnje deželnozborne volitve so „Slovenca“ zelo skrbele Višnikarjeve dijete, dočim dr. Šusteršiča o istem času baje tudi ni bilo v zbornici. Posl. Povše naj se torej kontroli od naše strani ne čudi; če pa na vsak način čuti potrebo, opravičevati parlamentarične svoje kozolce, naj to stori najprvo v kat. nac. stranki sami, vsaj 23. št. „Glasnikova“ mu nudi dovolj prilike za to.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Jutri se bode predstavljala Fantkova, pri premijeri jako lepo uspela izvorna drama „Iz oavete“. Pričakovati je, da bode gledališče dobro obiskano, saj je igra vender d. lo domačega pisatelja in na čast slovenski književnosti. — V petek se bode predstavljala Hermana Sudermanna sloveča igra „Dom“ (Die Heimat).

— (Slovensko gledališče.) Prvi postus, prirediti predstave z nižnjo ustopuino, se je dobro obnesel. Sobotna predstava Foersterjeve opere „Gorenjski slavček“ je bila v vsakem oziru na toliki umetniški višini, da gre vsemu sodelujočemu csobju najtoplejše priznanje, gledališče pa je bilo skoro razprodano.

— (Osebnosti vesti.) Naš rojak, častni kanonik gosp. Dragotin Huth šel je kot vojaški župnik v Zagreb v pokoj; bil je pri tej priliki odlikovan z viteškim križcem Fran-Josipovega reda in se preselil v Ljubljano. — Suplent na ljubljanski realki gosp. Albin Belar je imenovan stalnim učiteljem na tem zavodu.

— (Otrok se je izgubil.) Dvanajstletna učenka šestega razreda tukajšnje nemške dekliške ljudske šole, Ivana Schwarz, hči poslovodje v tukajšnji delavnici južne železnice, pogrša se od srede, 4. t. m. Otrok zapustil je ta dan popoldne po 4. uri šolsko poslopje, in od tedaj ni sledu o njem. Ivana Schwarz je srednje velika, plavalasa, ima črne oči; oblečena je bila v rudeče karirano letno obleko, ter je imela bel klobuk. Prosi se, vse kar bi utegnilo privedi na sled izgubljene deklice, naznaniti tukajšnjemu policijskemu komisarijatu, ali pa starišem, stanujočim na R. sljevi cesti, železniška hiša B. Domneva se, da je Ivana Schwarz utekla iz strahu pred stariši, ker je bila 4. t. m. kaznovana v šol.

— (Imenovanje.) Notarski kandidat v Celovcu g. Ivana Rabitsch je imenovan notarjem v Rožaku.

? (Žrebanje velike inomostske 50 kracarske loterije) se je neprekinjeno na 20. dan februarja 1897 prelozilo in se pri tej loteriji glavni dobitnik 75 000 kron izplača v gotovini z 20% odtegljeja.

— (Boj za 300 000 gold.) Leta 1895. se je topničarski stotnik Löwenthal, lahkoživ mož in precejšen zapravljivec pri dveh zavarovalnicah zavaroval za znesek 300 000 gld. Tri meseca pozneje se je ustrelil. Brata njegova sta zahtevala od prizadetih zavarovalnic rečeno svoto rekši, da se je brat zavaroval, ker se je mislil oženiti, prej pa je moral aranžirati svoje finančno stanje, brata, da sta poravnala njegove dolgove, v varstvo njih tirjatev pa da se je brat zavaroval in jima odstopil dotično polico. Zavarovalnici pa nista hoteli izplačati te svote, češ, da je stotnik že tedaj, ko se je zavaroval, imel namen, končati si življenje. Brata stotnikova sta se dolgo pogajala in ži hotela nastopiti tožbeno pot — kar jih je policija aretovala, ker leti nanja sum, da dolgov stotnikovih nista plačala, da teh dolgov sploh ni imel. Na Dunaju obuja ta boj za 300 000 gld. veliko zanimanje.

* (Nesrečna ljubezen.) Sn bogatih židovskih starišev, vseučiliščnik Viljem Jerusalem na Dunaji, 21 let star mladenič, se je zaljubil v neko 16letno dekle Rozalijo Palanko in se hotel z njo stopiti v zakon. Njegovi stariši so se temu seveda odločno protivili in sinu dokazali, da njegova izvoljena nikakor ni tako nedolžna cvetka, kakor je zaljubljenec domneval. Fant je zadegadelj razdril ljubavno razmerje z Rozalijo. To je dekle tako užalostilo, da se je večaraj zjutraj zastrupilo, Viljema Jeruzalema pa je vest, da si je bivša njegova ljubimka končala življenje, tako razburila, da se je tudi on poskušal umoriti in izpil nekaj strupa.

Brzjavke.

Dunaj 9. novembra. Danes so bili najprej domobranski minister grof Welsersheimb, potem pa ministerski predsednik grof Badeni in ministra dr. Bilinski in grof Gleispach pri cesarju v avdienciji. Po avdienciji se je v parlamentu sešel ministerski svet, kateri se je posvetoval poldrugo uro. Zatrjuje se, da je vse to v zvezi z odstopom domobranskega ministra Welsersheimba.

Dunaj 9. novembra. Poslanska zbornica razpravlja danes o obrtni noveli.

Dunaj 9. novembra. Pri današnji deželnozborni volitvi v kuriji veleposestnikov so bili izvoljeni kompromisni kandidati, mej katerimi so štirje konservativci. Dež. maršal postane eden teh konservativcev, njegovim namestnikom je določen levičar dr. Kopp.

Carigrad 9. novembra. Vlada je zahtevala, naj v pristanu stoječe inozemske ladje odplujejo iz Bospora, katero zahtevo pa so poslaniki soglasno odklenili.

Berolin 9. novembra. Listi javljajo, da je cesar Viljem pisal knezu Bismarcku privatno pismo, v katerem mu je grozil z najbrzobzirnejšim sodnim postopanjem, ako ne prestane s svojim razkrivanjem diplomatskih tajnostij.

Proti revmatičnim bolečinam
uporablja se za vribanje bolečih telesnih delov
antirreumon lekarja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta), Cena steklenici 25 kr. 5 (3202-1)

Štev. 16. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 740.

V torek, dan 10. novembra 1896.

Drugokrat:

Iz Osvete.

Izvirna drama v štirih dejanjih. Spisal Anton Funtek. Upri-
zoril režiser g. Rudolf Inemann.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7,8. uri.
Konec pred 10. uro.

Cene prostorov so razvidne z gledaliških listov.

Prihodnja predstava bo v petek, dan 13. novembra 1896.

Loterijske srečke 7. novembra.

V Lincu:	69,	85,	20,	62,	8.
V Trstu:	71,	18,	36,	49,	8.

Dunajska borza

dné 9 novembra 1896.

Skupni državni dolg v notah	101	gld	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld	35	kr.
Avstrijska zlata renta	122	gld	40	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld	05	kr.
Ogerska zlata renta 4%	121	gld	95	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gld	25	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	937	gld	—	kr.
Kreditne delnice	367	gld	40	kr.
London vista	119	gld	80	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld	77 1/2	kr.
80 mark	11	gld	75	kr.
90 frankov	9	gld	53	kr.
Italijanski bankovci	44	gld	50	kr.
C. kr. cekini	5	gld	68	kr.

Dné 7. novembra 1896.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193	gld.	—	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	130	gld.	—	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	197	gld.	50	kr.
Ljubljanske srečke	22	gld.	75	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	gld.	—	kr.
Akcije anglo-avstr. banka po 200 gld.	153	gld.	50	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	458	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	27 1/2	kr.

Meteorologično poročilo.

November	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Visokina v mm. v 24 urah
7.	9. zvečer	733.1	9.2	brevzetr.	oblačno	
8.	7. zjutraj 2. popol.	728.3 728.1	8.6 11.9	sl. vzsvzh. sr. jzrah.	megla pol obl.	10.2
9.	9. zvečer	728.8	8.8	brevzetr.	oblačno	
9.	7. zjutraj 2. popol.	729.2 730.8	8.0 10.3	sr. ssvzhod. sr. szah.	oblačno oblačno	4.4

Srednja temperatura sobote in nedelje 7.3° in 9.8°,
za 1.7° in 4.4° nad normalom.

Učenec

vzprejme se takoj v večjo trgovino z mešanim
blagom. — Ponudbe vzprejema iz prijaznosti uprav-
ništvo „Slovenskega Naroda“. (3210-3)

Gostilna

oddaljena nekaj korakov od kolodvora, v industrij-
skem kraju na deželi blizu Ljubljane, z lepimi so-
bami, vrtom, kegljiščem in hlevi, se odda takoj
v najem. — Več pove upravnitvo „Slovenskega
Naroda“. (3176-3)

Stenografa

za slovenščino in nemščino vzprejmem takoj
za dobro plačo. — Tudi iščem spretnega

pisarja

za takojšnji vstop.

Dr. Valentin Krisper
advokat v Ljubljani.

(3214-3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1896.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. (1705-258)

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzen-
feste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd, čez Amstetten na Dunaj.
— Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastain, Zell na
jezeru, Inmost, Brezenc, Gurib, Gouvo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr,
Linz, Budejovice, Plzeň, Marijino varo, Heh, Francove varo, Karlovo varo,
Prago, Lipako, Dunaj via Amstetten.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 min. po-
poludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischia, Aussee,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzenfeste. — Ob 11. uri 25 min. dopoldne
osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov,
Planja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bre-
genca, Inmosta, Zell na jezeru, Lend-Gastain, Ljubna, Celovca, Linca,
Pontabla. — Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubna,
Selthala, Beljaka, Celovca, Franzenfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 4 min.
zvečer osebni vlak s Dunaja via Amstetten, iz Ljubna, Beljaka, Celovca,
Pontabla.

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 min. po-
poludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 6. ur
50 min. zvečer, ob 10. uri 25 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru
ob nedeljah in prasnkih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. zjutraj, ob 11. uri 15 min. dopoldne, ob 6. uri
20 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le v oktobru
ob nedeljah in prasnkih.)

Spretna kasirka

z dobrimi spričevali in večletno prakso, obah de-
želnih jezikov v govoru in pismu zmožna, dobi v
moji manufakturni prodajalnici stalno službo.

Fran Ksav. Souvan
Ljubljana.

(3227-1)

Kuverte s firmo

priporočila po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Prostovoljna dražba.

Pri graščini Predvor (Höflein) pri Kranju, pošta
Tupalič, se bode prodalo

na prostovoljni dražbi
dné 12. novembra 1896

ob 9. uri zjutraj

več krav, telic, volov, juncev, bikov za
pleme izvrstnega plemena, jeden konj in
jeden par Ponny z vozom;

dné 13. novembra 1896

ob 9. uri zjutraj

pa različne stroje za kmetijo, kakor: vleček
(göpel), mlatilnico, pluge, brane, rezalnice,
vozove, drugo kmetijsko orodje, tudi mošt
in več kupov pese

in sicer za gotovo plačilo in proti temu, da se kupljene stvari koj proč
vzamejo.

Kupci se vabijo, da imenovana dneva tja pridejo

(3217-2)

Oskrbništvo graščine Predvor.

Podpisane si usoja naznanjati slavnemu občinstvu in gospodom
čevljarjem, da je odprl

usnjarski obrt
na Sv. Petra cesti št. 32

in priporočila svojo veliko zalogo usnja, kakor: gra-
škega, vrhniškega, dunajskega itd., kakor tudi
druge čevljarске potrebine.

Dobro in lepo blago prodaja po najnižji ceni.

Z odd. čim spoštovujem

Janez Marhoti

(3226-1)

usnjar.

Razglas.

Posojilnica v Mariboru podela za šolsko leto 1896/1897
ustanove rajncega gospoda Frana Rapoc-a, visokošolcem

osem štipendij v znesku po 150 gld.

Pravico do teh štipendij imajo dijaki slovenske narodnosti, po-
sebnost iz mariborskega in šoštanjskega okraja, in tudi taki, ki se po
dovršeni nauki pripravljajo za stroge skušnje v dosego doktorata.

Prošnje za štipendije, obložene s krstnimi listi, spričevali uboštva,
spričevali o skušnjah in z indeksni vložki se naj pri Posojilnici v
Mariboru do 20. novembra t. l.

V prošnji naj se tudi omeni, uživa li že prosilec od drugod
kako podporo in v katerem znesku.

V Mariboru, dné 7. novembra 1896.

(3225)

Ravnateljstvo.

Ivan Werner

izdelovatelj glasovirov iz Gradca

Je došel v Ljubljano in vzprejema (tudi na deželo)

naročila za ubiranje glasovirov

za popraviljanje, kakor tudi za nakup glasovirov in
harmonijev ali za zamembo s starimi glasoviri.

Več se izve pri upravnitvu „Slovenskega Naroda“, kjer se
vzprejemajo naročila. (3203-3)

Lekarna M. Leustek

Ljubljana, Reseljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu

priporočila svojo izborno delujočo

tanno-chinin tinkturo za lase

katera okrepuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las.

Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Velika zaloga preskušeni domačih zdravil

katera se priporočajo po raznih časopisih in cenikih. (3173-5)

Razpošilja se vsak dan dvakrat po pošti.